

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

OPIS PATENTOWY

140472

Patent dodatkowy
do patentu nr _____

Zgłoszono: 83 04 21 (P. 241606)

Pierwszeństwo _____

Zgłoszenie ogłoszono: 84 10 22

Opis patentowy opublikowano: 1987 11 10

Int. Cl.⁴ E04G 17/06

**CZYTELNIA
URZĘDU PATENTOWEGO RP**
Al. Niepodległości 188/192
00-950 Warszawa
NIP 526-10-48-480

Twórcy wynalazku: Włodzimierz Zarębski, Roman Rukasz

Uprawniony z patentu: Politechnika Lubelska, Lublin (Polska)

Łącznik dystansowy do form budowlanych

1

Przedmiotem wynalazku jest łącznik dystansowy do form budowlanych, zwłaszcza stalowych ze stalowymi żebrami stężającymi.

Dotychczas w technice stosuje się łączniki śrubowe w postaci płaskowników klinowych na końcach oraz łączników klinowych wbijanych w beton. Wspólną niedogodnością tych łączników jest duża przyczepność do betonu powodująca częste trzymanie łącznika i konieczność dwustronnego dostępu do form.

Celem wynalazku jest uniknięcie wyżej wymienionych niedogodności. Cel ten osiągnięto poprzez opracowanie konstrukcji łącznika dystansowego do form budowlanych składającego się z walca ze współosiowym cylindrycznym sworzniem, przechodzącego przez dwie płyty deskowań i dwa żebra usztywniające deskowania i dotykające do nich, którego istotą jest to, że na walcu poza formą założoną jest przesuwana tuleja, przy końcu której i przy końcu sworznia przymocowane są symetrycznie i równolegle do wspólnej osi po dwie pary jednakowych skrzydełek przy odległościach skrzydełek w parze nieco większej od grubości ścianek żeber usztywniających, a otwory w żebrach mają kształt kół o średnicach nieco większych od średnic sworznia i tulei każdy z dwoma wycięciami poziomymi o prześwicie nieco większym od przekroju poprzecznego skrzydełek, przy czym w otworze poprzez drugi koniec tulei i w walcu zamocowane jest rozłączanie prostopadłe do nich ra-

2

mię leżące w płaszczyźnie skrzydełek, a w walcu na jego końcach w tej samej płaszczyźnie wykonanych jest szereg otworów prostopadłych do wspólnej osi łącznika.

Łącznik według wynalazku przedstawiony jest w przykładzie wykonania na rysunku, przy czym fig. 1 przedstawia przekrój osiowy przez łącznik, fig. 2 - przekrój poprzeczny przez łącznik w miejscu A—A, a fig. 3 - przekrój poprzeczny przez łącznik w miejscu B—B. Łącznik składa się z walca 4 ze współosiowym cylindrycznym sworzniem 9 przechodzącym przez dwie płyty deskowań 2 i 3 i dwa żebra 7 i 8 usztywniające deskowania i dotykające do nich. Na walcu 4 poza formą założoną jest przesuwana tuleja 10, przy końcu której i przy końcu sworznia 9 przymocowane są symetrycznie i równolegle do wspólnej osi po dwie pary jednakowych skrzydełek 5, 5' i 6, 6' przy odległościach skrzydełek w parze nieco większej od grubości ścianek żeber 7 i 8, a otwory w żebrach mają kształt kół o średnicach nieco większych odpowiednio od średnic sworznia 9 i tulei 10, każdy z dwoma wycięciami poziomymi 11 i 12 o prześwicie nieco większym od przekroju poprzecznego skrzydełek.

W otworze poprzez drugi koniec tulei 10 i w walcu 4 zamocowane jest rozłączanie prostopadłe do nich ramię 1 leżące w płaszczyźnie skrzydełek 5 i 6. W walcu na jego drugim końcu w płaszczyźnie osi i ramienia wykonanych jest szereg otworów

13 prostopadłych do osi łącznika. Proces łączenia formy budowlanej łącznikiem według wynalazku przebiega następująco, od strony płyty deskowania 2 do oporu wciska się łącznik utrzymując poziomo ramię 1, następnie ramię obraca się w dół. W tym stanie wałek 4 opiera się o płytę deskowania 3, a skrzydełka 5 znajdują się na zewnątrz otworu w żębrze 8, natomiast skrzydełka 6', obejmują ściankę żebra 7. Przy wytwarzaniu ścian o większych grubościach ramię 1 mocuje tuleję 10 z wałem poprzez następny otwór w walcu 4.

Łącznik w wersji uproszczonej służącej do wytwarzania ścian o jednej grubości ma bezpośrednio do walca 4 przymocowane ramię 1, przy czym bezpośrednio na walcu 4 wykonane są skrzydełka 5, 5' i 6, 6'.

Zastrzeżenie patentowe

Łącznik dystansowy do form budowlanych składający się z walca ze współosiowym cylindrycz-

nym sworzniem przechodzącym przez dwie płyty deskowań i dwa żebra usztywniające deskowania i dotykające do nich, **znamienny tym**, że na walcu poza formą założoną jest przesuwana tuleja (13), przy końcu której i przy końcu sworznia (9) przymocowane są symetrycznie i równoległe do wspólnej osi po dwie pary jednakowych skrzydełek (5, 5') i (6, 6') przy odległościach skrzydełek w parze nieco większych od grubości ścianek żebier (7 i 8), a otwory w żębrach mają kształt kół o średnicach nieco większych odpowiednio od średnic sworznia (9) i tulei (10) każdy z dwoma wycięciami poziomymi (11 i 12) o prześwicie nieco większym od przekroju poprzecznego skrzydełek, przy czym w otworze poprzez drugi koniec tulei (10) i w walcu (4) zamocowane jest rozłącznie prostopadłe do nich ramię (1) leżące w płaszczyźnie skrzydełek (5 i 6), a w walcu na jego końcu w tej samej płaszczyźnie wykonanych jest szereg otworów (13) prostopadłych do wspólnej osi łącznika.

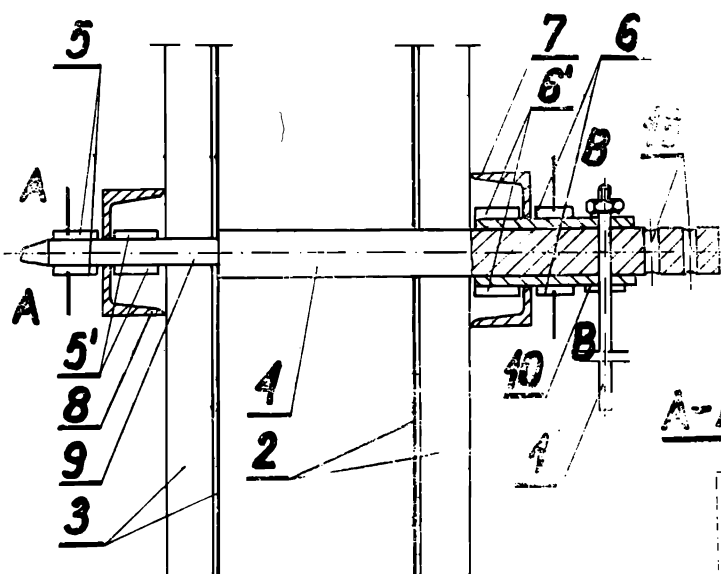

Fig. 1

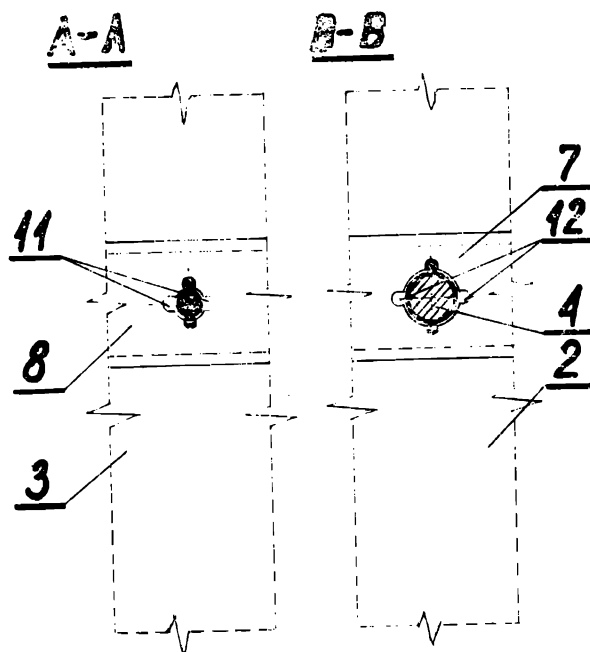

Fig. 2

Fig. 3